

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D., a soudců JUDr. Petra Černého, Ph.D., a Mgr. Václava Trajera ve věci

žalobkyně: **Mgr. S. W.**, narozená „X“,
bytem „X“,
zastoupená advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,

proti
žalovanému: **Město Vejprty**,
sídlem Tylova 870/6, 431 91 Vejprty,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

takto:

- I.** Řízení **se zastavuje.**
- II.** Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 1 000 Kč. Částka 1 000 Kč bude žalobkyni vrácena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce podala včasnou žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve smyslu ustanovení § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kterou se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí na základě její žádosti ze dne 18. 12. 2017 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které žádala o označení osoby (jménem, příjmením, funkcí), která sepisovala vyjádření Městského úřadu Vejprty k žalobě Mgr. S. W. proti rozhodnutí Městského úřadu Vejprty, stavebního úřadu, ze dne 20. 10. 2014, pod č. j. MU-VEJ/1701/2014/Sú-VI/R192. Pokud takových osob bylo více, žádala žalobkyně o informaci, jak konkrétně se tyto osoby na sepsání tohoto vyjádření podílely. Dále žalobkyně žádala informaci, kdo tuto osobu / tyto osoby, jejich činností pověřil nebo kdo o ni požádal. Konečně žalobkyně požádala o označení veškerých podkladů použitých pro vypracování uvedeného vyjádření Městského úřadu Vejprty. Současně se žalobkyně domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit jí náklady soudního řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

2. Žalobkyně podala svou žalobu poté, co nebyla úspěšná při uplatnění ochrany před nečinností u nadřízeného orgánu žalovaného, Krajského úřadu Ústeckého kraje, a to prostřednictvím stížnosti ze dne 4. 1. 2018 ve smyslu § 16a odst. 1 písm. b) InfZ. Ke dni podání žaloby však žalobkyně neměla informaci o tom, zda tato stížnost byla postoupena nadřízenému orgánu k vyřízení, ani že o ní bylo rozhodnuto. Žalovaný a jeho nadřízený orgán Krajský úřad Ústeckého kraje tak zůstali ke dni podání žaloby nečinní.
3. Podáním ze dne 20. 9. 2018, které soud obdržel tentýž den, ovšem žalobkyně prostřednictvím svého právního zástupce vzala výslovně předmětnou žalobu zpět s odůvodněním, že po podání předmětné žaloby obdržela od žalovaného dne 20. 9. 2018 přípis, z něhož vyplynulo, že vzhledem ke skutečnosti, že vyřízení této žádosti již nenáleží do působnosti žalovaného, tuto žádost ve smyslu § 14 odst. 5 písm. c) InfZ odkládá. Zároveň žalobkyně opětovně vznesla požadavek, aby soud uložil žalovanému povinnost uhradit žalobkyni náklady za předmětné soudní řízení.
4. Protože projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení dotyčného soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s. ve výroku I. usnesení o předmětné žalobě zastavil.
5. Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle ustanovení § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v platném znění (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), rozhodl výrokem II. usnesení o vrácení soudního poplatku, jenž byl soudu uhrazen ve výši 2 000 Kč, toliko ve výši 1 000 Kč, když podle citovaného ustanovení mj. platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. V souladu s tímto ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že snížený soudní poplatek bude žalobkyni vrácen z účtu krajského soudu dle ustanovení § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě třiceti dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.
6. Výrok III. usnesení o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 větu druhou s. ř. s., podle níž má navrhovatel (žalobce) proti odpůrci (žalovanému) právo na náhradu nákladů řízení, vzal-li navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce. V daném případě je s ohledem na vyjádření právního zástupce žalobkyně naprosto zřejmé, že žalobkyně vzala podanou žalobu zpět právě z důvodu pozdějšího chování žalovaného, takže předmětné soudní řízení se tímto stalo již bezpředmětným. S přihlédnutím k této skutečnosti má soud za to, že nastala situace předvídaná ust. § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s., v důsledku čehož žalobkyni vzniklo právo na přiznání náhrady nákladů řízení vůči žalovanému. Z tohoto důvodu soud ve výroku III. usnesení uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč, kterou představuje nevrácená část soudního poplatku. Požadovanou částku 12 400 Kč za čtyři úkony právní služby poskytnuté právním zástupcem JUDr. Janem Walterem, advokátem, a režijní paušál v celkové výši 1 200 Kč, však soud žalobkyni nepřiznal, neboť má za to, že jsou zde podle § 60 odst. 7 s. ř. s. důvody zvláštního zřetele hodné, které vedou k závěru, že je namístě náhradu právního zastoupení nepřiznat. Soud konstatuje, že z přípisu žalovaného ze dne 17. 10. 2018 vyplývá, že z datové schránky právního zástupce, jenž zastupuje Mgr. S. W.

nebo Ing. T. W., obdržel žalovaný od 1. 1. 2016 do 10. 10. 2018 celkem 78 žádostí o poskytnutí informací, přičemž se všechny dotýkají stejného stavebního řízení ve věci „Pila Kovářská.“ Soud dále konstatuje, že soud ke dni 5. 10. 2018 evidoval 43 žalob žalobkyně, které se všechny týkají téže věci, a to stavebního řízení ve věci „Pila Kovářská.“ Soud má za to, že žalobkyně zneužívá práva na poskytnutí informací k účelu, k němuž neslouží, neboť jeho účelem je získávání informací ve veřejném zájmu (srov. nálezn Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16, www.usoud.cz), a nikoliv soukromoprávní boj s nechtěnou stavbou, šikana stavebního úřadu nebo získávání náhrady nákladů řízení. Soud v tomto směru odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 9. 2013, č. j. 22 A 66/2013-24, publ. Sb. NSS č. 2995/2014, kde soud dospěl k následujícímu závěru: *„Zvažuje-li soud při rozhodování o náhradě nákladů řízení dle § 60 s. ř. s. otázku, zda náklady spojené se zastupováním advokátem lze považovat za náklady účelně vynaložené, neměl by pouštět ze zřetele i samotný účel procesu jako takového. Jeho účelem je poskytování ochrany porušeným nebo ohroženým skutečným subjektivním hmotným právům a právem chráněným zájmům. V souladu s tímto vymezením účelu soudního procesu nejsou situace, kdy se řízení vede nikoliv kvůli věci samé, ale kvůli částce, která může být přiznána na náhradu nákladů řízení; nelze připustit, aby soudní řízení bylo odtrženo od jeho skutečného společenského poslání a aby se místo poskytování ochrany stalo výlučně nástrojem sloužícím k vytváření snadného a nijak neodůvodněného zisku na úkor protistrany.“* Soud konstatuje, že byť v daném případě žalobkyně zaznamenala úspěch ve věci, neboť vzala žalobu zpět pro pozdější chování žalovaného, soud neshledal jako adekvátní přiznat opět tak jako v předchozích případech (sp. zn. 15 A 175/2017, 15 A 214/2017, 15 A 215/2017, 15 A 229/2017, 15 A 301/2017, 15 A 26/2018, 15 A 81/2018) náhradu nákladů řízení v rozsahu právního zastoupení, a to i s ohledem na generické opakování argumentů v žalobách, a v postupu žalobkyně shledává důvody zvláštního zřetele hodné pro nepřiznání náhrady nákladů právního zastoupení podle § 60 odst. 7 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 13. listopadu 2018

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu